

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnium hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

Raemond, Florimond de

Coloniae Agrippinae, 1655

II. Ad sacra nec altaribus nec ullo alio ornatu utuntur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

VIII. *Caluinistarum in hoc Actu irreligiositas, & Catholicorum in eodem deuotio.*

IX. *Cœna Caluinistarum Peripatetica, & de nonorum Euangelicorum diuersitate.*

X. *De benedictione qua in Eucharistia adhibetur.*

I. **Q**uemadmodum diuini huius Mysterij simi-
cam vel Mimicam quandam imitationem
vetus ille cercopithecus, diabolus, inter ipsos I-
dololatrias introduxit, sicut non sine admiratione
Lectoris recenset Iesuita Acolta, qui cum Indiæ
populis diu est conuersatus: ita idem fecit inter
hæreticos, cuiuscunque sint sectæ, qui insignis il-
lius actionis Saluatoris nostri, qua Corporis sui
manducationem instituit, commemorationem
celebrant noua forma, nouo modo, perinde vt tota
illorum fides est Noua. Quanquam nouam forte
eam non sine iniuria dixeris, vt quæ antiquis hære-
sibus sit superinstructa. Sed eam videamus dunta-
xat, quæ Caluinistarum est in Gallia. *Horum mos est,*
quater celebrare Cœnam in anno, quamuis Caluinus di-
xerit, nunquam debere congregari Ecclesiam sine precibus
& communicatione Cœna: & Beza, secundus eorum
Pontifex scripserit, hoc sine institutam esse Cœnam
Domini, vt continue ea reficiamur. Quæ igitur causa est,
ait ad illum Schlussemburgius Lutheranus, miserri-
me Cyclops cum Ecclesia tua, cur contra Dei præceptum,
quater in anno celebrandam eam instituas? In Ecclesia
Lutherana quotidie habetur Communio, in Eccle-
sia Catholica singulis diebus & singulis horis ma-
tutinis, per omnem terram habitabilem, qua cog-
nitum est Iesu Christi nomen. At isti non nisi qua-
ter in anno Cœnam suam celebrare possunt, idque
non raro sine aliquo præcedente ieiunio, sine mor-
tificatione, & à mundanis negocijs cessatione:
quin & vt supra monui, ientaculo sumto nonnun-
quam ad eam accedunt. Sed iam de modo, quo
eam sumunt, videamus.

II. Initio ad concionem pro more accedunt,
locus ornatu instructus est ordinario, nec quid-
quam præter naturalem simplicitatem habet.
Sciendum erat Ministris Saluatorem nostrum, quū
Cœnam institueret, voluisse vt stratum esset locus,
id est tapetibus exornatus, quemadmodum apud
Lucā vox Græca *ἐστρωμένον* ostendit, quam ipsorū
interpretes loco, *tapetibus instructum*, vulgata *stratū*
reddiderunt. Hoc est illud cœnaculum instructum
paratumque, quod *primam Christianorum Ecclesiam*

vocat Proclus. Immo ipse Dominus, vt Rabbino-
rum nonnulli affirmant, veste sacra, quam ipsi ap-
pellant Taleth, indutus fuit. Finita concione, Mi-
nister de cathedra descendit, & ante mensam map-
pamstratam consistit. Et hic omnis est ornatus
quem adhibent: hæc eorum altaria. *Mensam habent*
vbi comedant, & non Altaria vbi consecrent, dicebat
de eorum similibus D. Augustinus. Philadelpho-
ses hortatur S. Iguatius, *vt Altaria habeant, quæ ve-*
nerabilia, diuina & sancta S. Dionysius appellat. *Hoc*
altare tremendum & admiratione dignum, inquit. D.
Chryostomus, *ob sacrificium quod illi imponitur; pe-*
tra est, sed petra sancta, propterea quod recipit Corpus
Domini. Et Optatus, *Altaria sedes appellat Iesu Chri-*
sti. Vfus horum Altarium non erat tantum, vt Se-
ctarij affirmant, deuotiones Christianorum & ob-
lationes recipere, sed etiam sacrificia Deo offerre,
vt videre est apud S. Dionysium. S. Cyprianum. Sa-
cerdotes sanctæ Ecclesiæ, ait D. Clemens, *Hofstias*
incruentam super altaribus Domini offerunt. Quum ve-
la videris retrahi (agnosce consuetudinem, quam
hodie nos obseruamus in locis, vbi altaria sunt ve-
lo circumdata) *tunc superne* (inquit D. Chryosto-
mus) *cælum aperiri cogita, & angelos descendere.* In-
digni sunt oculi peccatoris qui videant hæc mysteria, &
aures quæ audiant.

III. Quam adhuc esset Ecclesia huc illuc errans,
portatilia erant Altaria, impositum habentia lapi-
dem consecratum: sed postquam victoriæ eam fi-
xam & immobilem constituerunt, è lapidibus ex-
structa fuere Altaria. Itaq; illis in locis, vbi tuto se-
dē figere potuerunt præsci Christiani, Altaria fun-
dauerūt, quæ in hunc vsq; diem in veteribus tem-
plis nostris existat. Et Christiani, qui Indias frequē-
tarunt, quas olim D. Thomæ prædicatio peragra-
uit, Altaria Christiana cum reliquijs quibusdam I-
maginis Virginis in speluncis inuenerunt. Anno
videtis S. Marrialem ad Burdegalenses nostros scri-
pisse, *se Aram Deo Israelis, & Martyri ipsius S. Stepha-*
no dedicasse: Ea ara in ciuitate Lemouicum, vbi A-
postolus iste Aquitanix quiescit, conspicitur, ædi-
ficata à Principe Stephano, quem ad Christianismū
ipse conuerterat, ante eam noctes diesq; ardent sep-
tem candelæ, iuxta antiquā istā fundationē in Par-
lamento nostro & disceptatā & confirmatam. Ita-
que primorum illorum Christianorum prima cura
erat, Altaria Deo ædificare, quæ nuperi isti Chri-
stiani destruxerunt: aut si quando ingruerent per-
sequutiones, ligneas aras habebant, quas honore &
veneratione afficiebant. Probationem huius rei